



İnsan ağzından çıkan sözün canlı bir tercümanı ve konuştuğunun fiili bir numunesi olmadıkça, söylediğinin hakiki temsilcisi sayılamaz. Bu kimseye itimad eden de bulunmaz. Ancak bu hallerden kurtulup, içi ile dışı bir olduğu takdirde, sözler parlak, kelimeler cazip olmasa da, halkın imanı ve güveni te'min edilebilir. Zira o zaman kelimeler kuvvetini nağmelerden değil, bizzat hakakatlardan alır.

(Arka Kapak)